

[Начало](#) > ... > [Законодателство И Съдебна Практика](#) > [Национално Законодателство](#) > [Croatia](#)

Национално законодателство

Съдържание,
предоставено от
Хърватия

Хърватия

Конституция на Република Хърватия

[Конституция на Република Хърватия](#)

Най-важните законодателни актове в областта на наказателното право

Наказателен закон (*Kazneni zakon*) (*Narodne Novine (NN*; Държавен вестник на Република Хърватия) бр. [125/11](#), [144/12](#), [56/15](#), [61/15](#), [101/17](#) и [126/19](#))

С новия Наказателен закон, който влезе в сила на първия ден от 2013 г., бяха въведени някои новости, като например налагане на по-високи наказания и по-дълги давностни срокове, като същевременно бяха въведени и нови състави на престъпления, като например неплащане на работна заплата, безразсъдно шофиране и незаконна хазартна игра. С изменения в Наказателния закон от декември 2012 г. притежанието на наркотици за лична употреба беше прехвърлено от сферата на наказателната отговорност в сферата на административнонаказателната отговорност.

Наказателният закон е съставен от обща и специална част:

А) В общата част на Наказателния закон се съдържат разпоредби, приложими към всички престъпления. С тези разпоредби се уреждат общите предпоставки за наказуемост, наказание и наказателни санкции.

Б) В специалната част на Наказателния закон се съдържат описанията на отделните престъпления и наказанията, които могат да бъдат наложени за тях, като това включва и престъпленията и предвидените за тях наказания, които се съдържат в други закони. Определените в Наказателния закон на Хърватия престъпления са:

- престъпления против човечеството и човешкото достойнство,
- престъпления против живота и телесната неприкосновеност,
- престъпления против правата на човека и основните свободи,
- престъпления против трудовите правоотношения и социалното осигуряване,
- престъпления против личната свобода,
- престъпления против правото на неприкосновеност на личния живот,
- престъпления против честта и доброто име,
- престъпления против сексуалната свобода,
- престъпления, включващи сексуално насилие и сексуална експлоатация на деца,
- престъпления против брака, семейството и децата,
- престъпления против здравето на човека,
- престъпления против околната среда,
- общоопасни престъпления,
- престъпления против пътната безопасност,
- престъпления против собствеността,

- престъпления против стопанската дейност,
- престъпления против компютърни системи, софтуер и данни,
- престъпления, включващи подправяне на документи,
- престъпления против интелектуалната собственост,
- престъпления против служебните задължения,
- престъпления против правораздаването,
- престъпления против обществения ред,
- престъпления против изборното право,
- престъпления против Република Хърватия,
- престъпления против чужда държава или международна организация, както и
- престъпления против въоръжените сили на Република Хърватия.

Наказателно-процесуален закон (*Zakon o kaznenom postupku*) (NN бр. 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 — Разпореждане и Решение на Конституционния съд на Хърватия, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14 и 126/19)

В този закон се уреждат правилата, с които се гарантира, че нито едно невинно лице няма да бъде осъдено, както и че на извършителите на престъпления ще бъде наложено наказание или друга мярка съгласно условията, предвидени в закона, въз основа на законно проведено производство пред компетентен съд.

Наказателно преследване и производство може да бъде проведено и приключено единствено според правилата и при условията, определени в посочения закон.

С Наказателно-процесуалния закон в хърватската съдебна система се транспонират следните разпоредби на ЕС:

1. Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г. относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство (ОВ L 280, 26.10.2010 г.);
2. Директива 2011/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 г. относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него (ОВ L 101, 15.4.2011 г.);
3. Директива 2011/93/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография (ОВ L 335, 17.12.2011 г.);
4. Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно правото на информация в наказателното производство (ОВ L 142, 1.6.2012 г.);
5. Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси (ОВ L 350, 30.12.2008 г.);
6. Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета (ОВ L 315, 14.11.2012 г.);
7. Директива 2013/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане (ОВ L 294, 6.11.2013 г.);
8. Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз (ОВ L 127, 29.4.2014 г.);
9. Директива 2014/62/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно защитата по наказателноправен ред на еврото и на другите парични знаци срещу подправяне и за замяна на Рамково решение 2000/383/ПВР на Съвета (ОВ L 151, 21.5.2014 г.);
10. Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ L 65, 11.3.2016 г.);
11. Директива (ЕС) 2016/1919 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно правната помощ за заподозрени и обвиняеми в рамките на наказателното производство и за искани за предаване лица в рамките на производството по европейска заповед за арест (ОВ L 297,

4.11.2016 г.).

Наказателното производство се води по искане на оправомощения обвинител.

За деяния, за които наказателно производство се образува служебно, оправомощеният обвинител е прокурорът (*državni odvjetnik*), а за деяния, за които наказателното производство се образува въз основа на тѣжба, оправомощеният обвинител е частният тѣжител. За някои престѣпления, за които това е предвидено в закона, прокурорът образува наказателно производство само по искане на пострадалия. Освен ако в закона не е предвидено друго, прокурорът е длъжен да образува наказателно производство, когато са налице основателни причини да се смята, че определено лице е извършило престѣпление, за което наказателното производство се образува служебно, и няма правни пречки за преследването на въпросно лице.

Ако прокурорът установи, че няма основания за започване или провеждане на наказателно преследване, на негово място може да встъпи пострадалият в качеството си на увредено лице като частен обвинител при условията, определени в този закон.

Закон за правните последици от осъждането, регистрите за съдимост и реабилитацията (*Zakon o pravnim posljedicama osude, kaznenoj evidenciji i rehabilitaciji*) (NN бр. 143/12 и 105/15)

С този закон се уреждат правните последици от осъждането, устройството, воденето, достъпността, предоставянето и заличаването на данни в регистрите за съдимост и международния обмен на такива данни, както и реабилитацията.

В него се съдържат разпоредби, които са в съответствие със следните актове на Европейския съюз:

- Рамково решение 2009/315/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно организацията и съдържанието на обмена на информация, получена от регистрите за съдимост, между държавите членки;
- Решение 2009/316/ПВР на Съвета от 6 април 2009 г. за създаване на Европейска информационна система за съдимост (ECRIS) в изпълнение на член 11 от Рамково решение 2009/315/ПВР.

Регистрите за съдимост в Хърватия се организират и се водят от министерството, което отговаря за правосъдието и което същевременно е централен орган за обмен на такива данни с други държави (наричано по-нататък „Министерството“).

Регистри за съдимост се водят за физически и юридически лица (наричани по-нататък „лица“), които са осъдени за престѣпление с постановяването на окончателно съдебно решение в Република Хърватия. Регистри за съдимост се водят и за хърватски граждани и юридически лица със седалище в Република Хърватия, които са осъдени за престѣпление с постановяване на окончателно съдебно решение извън Република Хърватия, ако такива данни са били предоставени на Министерството.

Регистрите за съдимост съдържат списък на лица, осъдени с постановяването на окончателно съдебно решение за престѣпления, свързани със сексуално насилие и сексуална експлоатация на деца, както и други престѣпления, посочени в член 13, параграф 4 от този закон.

А) Най-важните законодателни актове в областта на гражданското, търговското и административното право в Република Хърватия са:

Законът за задълженията (*Zakon o obveznim odnosima*) (NN бр. 35/05, 41/08 и 125/11)

С този закон се уреждат основите на задълженията (обща част) и договорните и извъндоговорните задължения (специална част).

Страните по сделките са свободни да уреждат облигационните си отношения, но не могат да ги уреждат в противоречие с Конституцията на Република Хърватия, императивните правни норми и добрите нрави.

Закон за собствеността и другите вещни права (*Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima*) (NN бр. 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 и 152/14)

С този закон се уреждат общите условия за притежаването на вещи от лица; разпоредбите на този закон се прилагат и за притежаването на вещи, които са предмет на някаква специална правна уредба, ако не са в противоречие с тази уредба.

Предвиденото в Закона за правото на собственост и собствениците се прилага съответно за всички други вещни права, освен ако по закон специално не е предвидено друго или не произтича от тяхното правно естество.

Закон за наследството (*Zakon o nasljeđivanju*) (NN бр. 48/03, 163/03, 35/05 — Закон за задълженията и 127/13)

С този закон се уреждат правото на наследяване и правилата, съгласно които съдът, други органи и упълномощени лица действат по наследствени въпроси.

Закон за имотния регистър (*Zakon o zemljišnim knjigama*) (NN 63/19)

С този закон се уреждат въпросите, свързани с правния статут на недвижимите имоти на територията на Република Хърватия, който е релевантен за правните сделки, уреждат се също начинът и формата на водене на имотния регистър (*gruntovnica*), ако няма специални разпоредби за определени земища.

Гражданско-процесуален закон (*Zakon o parničnom postupku*) (NN бр. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 — консолидиран текст, 25/13 и 89/14)

С този закон се уреждат процесуалните правила, съгласно които съдилищата разглеждат и постановяват решения по спорове относно основните права и задължения на човека и гражданина, личните и семейните отношения на гражданите, както и по трудови, търговски, имуществени и други граждански спорове, освен ако съгласно разпоредбите на закона съдилищата не трябва да се произнасят по някои от тези спорове съгласно правилата на друго производство.

Закон за принудителното изпълнение (*Ovršni zakon*) (NN бр. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, и 73/17)

С този закон се уреждат производствата, в рамките на които съдилищата и нотариусите налагат принудително изпълнение на вземания, които се основават на изпълнителни и автентични актове (изпълнително производство), и производствата, при които съдилищата и нотариусите налагат обезпечаването на иск (обезпечително производство), освен ако в специален закон не е предвидено друго. С този закон се уреждат и материалноправните отношения, установени въз основа на изпълнителното и обезпечителното производство.

Б) Най-важните законодателни актове в областта на съдебното сътрудничество:

Закон за международното частно право (*Zakon o međunarodnom privatnom pravu*) (NN бр. 101/17)

С този закон се уреждат:

1. приложимото право към частноправни отношения с международен елемент;
2. юрисдикцията на съдилища и други органи на Република Хърватия по правни въпроси, чийто предмет са отношенията, посочени в точка 1 от този член, и процесуалните правила;
3. признаването и изпълнението на чуждестранни съдебни решения по правни въпроси, чийто предмет са отношенията, посочени в точка 1 от този член.

За по-подробна информация:

<https://pravosudje.gov.hr/pristup-informacijama-6341/zakoni-i-ostali-propisi/zakoni-i-propisi-6354/6354>

[Допълнителна информация](#)

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.